GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 263. *Duminecă, 29 Noemvre (11 Decemvre).* **1887.**

Brașovŭ, 28 Noemvre 1887.

Marele consiliu militarŭ din Viena întrunitŭ Joia trecută sub președința Maiestății Sale a decisŭ, după cum se asigură, de a nu lua deocamdată nicĭ o mĕsură pentru înmulțirea trupelorŭ în Galiția. Numai pentru casulŭ, când Rusia șĭ-ar continua concentrările de trupe, s'a stabilitŭ modulŭ de procedere, Se vede din tóte că cercurile conducĕtóre ale monarchiei se străduescŭ a evita orĭ-ce pasŭ pripitŭ, care s'ar puté tălmăcĭ ca o provocare a Rusiei.

Acéstă măsură de precauțiune este justificată, mai alesŭ décă se va adeverĭ ceea ce se scrie într'o corespondență diplomatică din Berlinŭ cătră „Kölnische Zeitung", că adecă esistă bănuiala, cumcă Rusia prin concentrările de trupe la granița galițiană vrea sĕ fécă numai presiune asupra Austriei, ca sĕ cedeze în cestiunea bulgară.

O asemenea presiune se crede, după cum scrie „Liberté roumaine", că voesce sĕ eserceze Rusia și asupra Turciei, în vederea unei regulărĭ fórte apropiate a cestiunei bulgare, prin aceea, că concentréză mereu trupe rusescĭ în Armenia.

Dér cercurile militare se uită cu alțĭ ochĭ la aceste concentrărĭ și le iau în seriosŭ. Astfelŭ ḍice o scriere militară apărută ḍilele aceste în Hanovera sub titlulŭ „Viitorulŭ rĕsboiu alŭ Rusiei", că pentru Austria se arată necesitatea absolută de-a lua ofensiva, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ o înaintare a trupelorŭ austriace asupra Varșoviei ar lipsi pe Rusia de cele mai puternice base de aprovisionare.

Temerea, că pregătirile de rĕsboiu ale Rusiei potŭ avé unŭ caracterŭ seriosŭ se întemeiéză și pe faptulŭ, că influința rusă în Parisŭ a câștigatŭ fórte multŭ terenŭ. Astfelŭ se raportéză ḍiarului „Post" din Londra, că cercurile diplomatice transpunŭ punctulŭ de greutate alŭ crisei la Paris, unde influința Rusiei e fórte activă, și acésta o constată și scirile oficióse din Viena.

Ba împrejurarea, că noulŭ președinte alŭ republicei a însărcinatŭ ma iîntâiu pe Goblet cu formarea cabinetului a produsŭ o impresiune penibilă în Berlinŭ, unde se crede că Goblet, pe când era colegŭ în ministeriu cu Boulanger, voia sĕ împingă lucrurile la unŭ rĕsboiu între Francia și Germania. Acum sĕ vorŭ fi mai liniștitŭ politicii germanĭ, după ce Goblet a refusatŭ sarcina de a forma ministeriulŭ și în loculŭ lui a fostŭ chiămatŭ Fallières. Deplinŭ liniștițĭ înse nu vorŭ fi cei din Berlinŭ nicĭ acum, deórece ei țînŭ că Președintele Sadi-Carnot nu are energia cuvenită spre a pune stavilă politicei de revanșă și deórece suntŭ informațĭ, că Rusia susține relațiunĭ cu notabilitățile de frunte dintre politicii de revanșă francesĭ.

La acésta se mai adauge și împrejurarea, că o parte a pressei francese dă vina Austriei, că prin atitudinea sa în cestiunea bulgară a pricinuitŭ concentrările de trupe în Polonia ruséscă. Față cu asemenĭ acusărĭ ale unorŭ foi francese și ale pressei rusescĭ, ḍiarele oficióse și neoficióse din Viena au primitŭ, se crede, avisulŭ de a documenta, că împutările ce i se facŭ politicei austro-ungare, că ea ar fi dusŭ pe prințulŭ Ferdinand de Coburg în Bulgaria, unde ar voì sĕ-lŭ folosécă ca instrumentŭ, suntŭ neadevĕrate.

Interesantă estŭ o nouă versiune, ce vine din Parisŭ și după care mĕsurile militare luate de Rusia la granița Germaniei și Austriei se esplică prin faptulŭ alianței triple. Acele puterĭ, se ḍice, carĭ nu facŭ parte din acésta alianță, trebue sĕ fiŭ acum mai îngrijite de siguranța lorŭ. Militarĭ însemnațĭ rușĭ au declaratŭ că în casulŭ unui rĕsboiu Rusia nu póte mobilisa așa iute ca Austria și Germania și că prin urmare treuuie sĕ ia de cu vreme mĕsurĭ ca sĕ delĕture periculul, ca cu câteva corpurĭ de armată sĕ fiă ocupată Polonia rusésca înainte de ce ar puté mobilise Rusia trupele sale.

Orĭ care ar fi însĕ motivulŭ concentrărilorŭ de trupe, ajunge că aceste concentrărĭ se facŭ și că ele ascundŭ în sine periculŭ unui rĕsboiu. Tóte foile din străinătate se ocupă esclusivŭ cu acéstă mare cestiune a raporturilorŭ dintre cele trei împĕrății nordice, pretutindenĭ cestiunea este considerată dér ca fórte seriósă, décă și nu tocmai de totŭ acută.

In împrejurările de față Rusia are sĕ ḍică celŭ din urmă cuvêntŭ și cu încordare se aștéptă sĕ se audă vocile pressei russe și a guvernului din Petersburgŭ, mai alesŭ după ce acum se vorbesce și de-o nouă lovitură de statŭ, ce se pregătesce în Bulgaria.

Conferința militară din Viena.

Precum ni s'a comunicatŭ prin telegramă, alaltaerĭ s'a ținutŭ în Viena o conferință militară, care a duratŭ peste trei óre, sub președința Maiestății Sale. La conferință au luatŭ parte: Archiducele Albrecht, contele Bylandt-Reidt, ministru de rĕsboiu, contele Kalnoky, ministrulŭ landwehrului Welsersheimb, ministrulŭ honveḍilorŭ Fejervary, șefulŭ statului majorŭ generalŭ br. Beck și mai mulțĭ alțĭ oficerĭ de statŭ majorŭ.

In conferință s'au discutatŭ și s'au stabilitŭ mĕsurile pregătitóre, pentru a ușura în viitorŭ sporirea trupelorŭ dislocate în Galiția. S'a luatŭ apoi decisiunea, ca deocamdată sĕ nu se trimétă întărirĭ de trupe în Galiția și peste totŭ sĕ nu se ia niscai mĕsurĭ de precauțiune deosebite; numai décă Rusia va continua încă mai departe cu mĕsurile sale militare, atuncĭ se vorŭ lua și din partea Austro-Ungariei mĕsurĭ corĕspunḍĕtóre.

De asemenea deocamdată nu e vorba de conchemarea unei conferințe comune, la care sĕ ia parte miniștrii austriacĭ și miniștri ungurĭ. Se pare, precum spunŭ foile din Viena și din Pesta, că cercurile conducĕtóre ale monarchiei vréu sĕ se ferésca de orĭ-ce pasŭ, care s'ar puté interpretaîn Rusia ca o provocare.

Opiniunea pressei francese
asupra
alegerii noului președinte de Republică.

(Coresp. part. a »Gaz. Trans.«)

Parisŭ, 5 Decemvre 1887.

După cum de sine se póte înțelege, opiniunea pressei francese e fórte variată. Deși personalitatea lui Sadi Carnot din punctŭ de vedere politicŭ a fostŭ puținŭ marcantă, astfelŭ că n'a pututŭ sĕ deștepte nicĭ ura, nicĭ devotamentulŭ fanaticŭ alŭ nicĭ unei partide, totușĭ părerile și sentimentele suntŭ aḍĭ fórte împărțite.

Cu tóte acestea, făcêndŭ bilanțulŭ generalŭ, vomŭ vedé că o deosebită satisfacțiune predomină pretutindenĭ dela alegerea lui Sadi Carnot încóce

*

Sĕ începemŭ decĭ revista ḍiarelorŭ, dândŭ întâietate pressei oportuniste, apoi celei monarchiste și sĕ terminămŭ cu cea purŭ republicană

»*République Française*« n'are nimicŭ în contra lui Sadi Carnot, dér atribue alegerea lui desinteresămêntului lui Jules Ferry. Étă ce ḍice acestŭ organŭ de publicitate:

»*Jules Ferry* n'a hesitatŭ. Cu acelŭ distinsŭ patriotismŭ, cu acelŭ nobilŭ desinteresămêntŭ de care deja a datŭ probe patriei, dênsulŭ s'a adresatŭ amicilorŭ sĕi politicĭ că 'șĭ retrage candidatura sa, rugându'i sĕ-șĭ concentreze voturile lorŭ asupra candidatului ce se găsea în fruntea scrutinului.«

Cuvintele acestea ne aducŭ aminte, ḍice „*L'Intransigeant*", fabula cu vulpea și strugurii.

„*Le National*" ḍice:

»Noi vedemŭ în atitudinea lui Jules Ferry, a acestui patriotŭ francesŭ atâtŭ de pe nedreptŭ calumniatŭ, o deosebită corectitudine politică. Deplângemŭ pe acei abominabilĭ speculatorĭ d'unŭ rĕsboiu civilŭ, carĭ au afirmatŭ că elŭ ar fi pactisatŭ cu monarchia".

*

„*Le Moniteur Universelle*" scrie:

„Președintele Congresului a proclamatŭ erĭ președinte alŭ Republicei pe Sadi Carnot, — — *pe unŭ periodŭ de șépte anĭ.* Formulă sécă! Lovitura ce au dat'o republicanii singurĭ constituțiunii lorŭ nu mai e reparabilă. In ḍiua, în care se va forma în Parlamentŭ o altă majoritate, și în care bandele de pe stradă vorŭ impune Președintelui demisiunea, în ḍiua aceea d. Sadi Carnot se va convinge câtŭ temeiu póte sĕ punŭ pe durata celorŭ șépte anĭ ce i se promitŭ."

„*La Gazette de France*" scrie:

„Strada a triumfatŭ! Massele au reportatŭ victoriă! Ele au făcutŭ sĕ tremure Cameră și Senatŭ. Frica a dominatŭ Congresulŭ. Partidele din stânga au lucratŭ de frică. N'a fostŭ unŭ momentŭ, în care Republicanii sĕ nu se fi gânditŭ la spaima ce li se însuflă. Demagogia parisiană, consciă de puterea sa, scie că e suverană chiar și la Versailles, unde n'a aflatŭ cu cale sé se ducă. Ea a așteptatŭ la Parisŭ actulŭ de supunere alŭ Congresului. Republicanĭ, generalulŭ Eudes (anarchistŭ) e mândru de voi. Elŭ e mândru de Consiliulŭ municipalŭ, care n'aștepta decâtŭ alegerea lui Ferry, pentru ca sĕ se transforme în Comitetŭ de salutŭ publicŭ. Elŭ e mulțumitŭ de hordele sale, carĭ au arătatŭ, ce e dreptŭ, destulŭ curagiu și disciplină".

„*La Patrie*":

»Fără îndoială, alegerea acésta a datŭ Franciei unŭ începutŭ de satisfacțiune; căcĭ ea însemnéză sfêrșitulŭ unei magistraturĭ cufundate în rușine; căcĭ ea résbună moralitatea publică revoltată, nu atâtŭ în contra turpitudinilorŭ cunoscute de multŭ timpŭ, câtŭ mai multŭ în contra scandalurilorŭ ce le-au provocatŭ«.

»*Le Soleil*«, sub semnătura lui Paul Bosq, scrie: „Câtŭ pentru noi, suntemŭ veselĭ de noroculŭ ce a datŭ peste Sadi Carnot. Elŭ e celŭ mai bunŭ omŭ. Așa de exemplu elŭ nu e de locŭ veselŭ. Suntemŭ departe d'a afirma că elŭ va fi unŭ tristŭ președinte de Republică, dér acésta nu ne împedecă d'a mărturisi că avemŭ unŭ președinte tristŭ, iremediabilŭ tristŭ și hipocondriacŭ. Acestŭ bărbatŭ onestŭ are totdéuna aerulŭ d'a se încovăia sub greutatea unei fatalitățĭ neîndurate. O melancoliă intensă e rĕspândită în tótă a sa persónă și pare a face una cu elŭ. Acestŭ umorŭ negru îlŭ învĕlue ca într'o cutiă și nu'lŭ slăbește de locŭ. Și încailea décă acéstă întristare atâtŭ de profundă ar prinde corpŭ în vr'unŭ discursŭ mișcătorŭ, séu ar produce câte-va schintei de acea oratoriă, ce o găsimŭ la Ieremia plângêndŭ pe ruinile Ierusalimului. Dér nu! Oratoria lui Sadi Carnot pórtă doliu. Dênsulŭ când vorbește, la tribună séu fiă în orĭ-ce altŭ locŭ, totdéuna are aerulŭ d'a vorbi cu la marginea unui mormêntŭ. In loculŭ lui Brisson, pe care Republicanii l'au îndepărtatŭ, Sadi Carnot e incontestabilŭ chiămatŭ sĕ ducă doliulŭ Republicei și s'o înmormênteze cu demnitate."

»*L'Autorité*" face următórea observare: „Buniculŭ lui Sadi-Carnot era unŭ omŭ de ceva valóre; de tata lui nu prea e mare lucru, câtŭ de actualulŭ Carnot, apoi chiar nimicŭ nu e. De vorŭ merge lucrurile totŭ astfelŭ, o sĕ ajungemŭ sĕ avemŭ președinte unŭ cățelușŭ, pe care o sĕ fimŭ nevoițĭ sĕ-lŭ purtămŭ într'o cărucióră.«

„*Le Figaro*" numesce pe Sadi-Carnot președintele cofetarilorŭ. Cu tóte că nu e mulțumitŭ de resultatulŭ alegerii dela Versailles, totușĭ organulŭ monarchistŭ îșĭ esprimă dorința ca votulŭ datŭ pentru Sadi-Carnot sĕ fiă unŭ votŭ de conciliațiune și liniștire a spiritelorŭ. Cum e modestŭ, îi va fi de ajunsŭ sĕ sciă că lumea îșĭ are îndreptațĭ ochii sĕi asupra lui, ca asupra unei astre polare, ce nu rĕspândește nicĭ lumină nicĭ căldură, dér care servă de călăuză navigatorilorŭ rătăcițĭ".

*

»*Le Temps*« scrie: »Sadi-Carnot a apărutŭ ca porumbulŭ lui Noe, întrunindŭ asupra lui imediatŭ tóte voturile, tóte nuanțele cele mai accentuate și cele mai divergente ale opiniunii republicane, Numele lui a produsŭ acestŭ acordŭ atâtŭ de doritŭ. Triumfulŭ lui nu e alŭ nicĭ unei fracțiunĭ politice.«

„*La France*": „Alegerea lui Sadi-Carnot însemnéză că Parlamentele reunite n'au voitŭ sĕ acorde sufragiile lorŭ bărbatului politicŭ care representa idea autoritară,

„*La Justice*«: „O coteriă s'a încercatŭ sĕ grefeze pe crisa preşedenţială, pericolulŭ unui rĕsboiu civilŭ în favorulŭ unui omŭ ultra impopularŭ în tótă Francia. Tactica acésta a fostŭ însĕ dejucată prin alegerea lui Sadi-Carnot.“

„*La Nation*“: „Ferry e bătutŭ! Republica e salvată!«

„*Le Paris*“: „Sadi Carnot prinde în mânile sale frênele puterii, liberŭ de orĭ-ce angajamentŭ, susţinutŭ de stima generală.“

„*Le Mot d'Ordre*“ regretândŭ că nu s'a alesŭ Floquet ḑice: Republica are aḑĭ în fruntea sa unŭ republicanŭ de elită, unŭ patriotŭ şi omŭ cinstitŭ. Pentru aceste motive strigămŭ: „Trăiéscă Francia! Trăiéscă Republica.“

„*L'Evénement*“: „Fie, ca partida republicană, care şi-a strînsŭ erĭ rîndurile aşa de bine, sĕ rĕmână unită şi mâne în luptele pricinuite de intrigele personale şi ambiţiunile parlamentare.“

„*Le Siècle*“: „Centenarulŭ Revoluţiunei celei marĭ se apropie. Franţa republicană simte o bucuriă patriotică când se gândesce sĕ celebreze acéstă dată memorabilă sub preşedinţa unui bărbatŭ, alŭ căruĭ nume ne aduce aminte cele mai gloriόse suvenirĭ ale Revoluţiunii. Acestŭ nume i-a prinsŭ bine în trecutŭ. Elŭ este sinonimŭ cu victoria. Fie ca sĕ ne ataşeze de acestŭ sinonimŭ, décă va fi ca pacea sĕ fie turburată.

*

După ce amŭ vĕḑutŭ opinia câtorva ḑiare din cele maĭ de frunte, sĕ vedemŭ acum ce judecă însuşĭ noulŭ Preşedinte alŭ Republicei despre înalta misiune ce-lŭ aşteptă.

Unŭ redactorŭ dela „*XIX Siecle*“ întrebându-lŭ ce liniă de conduită politică are sĕ urmeze, Sadi-Carnot rĕspunse: „în alocuţiunea, ce am pronunţat'o imediatŭ după alegerea mea, ḑiseiu, că-mĭ voiu da tóte silinţele pentru a realisa concentrarea republicană. Prin urmare fiţĭ convinşĭ, că voiu lucra pentru consolidarea Republicei. Noi amŭ avutŭ a străbate o criză din cele mai penibile. Franţa a datŭ destulŭ timpŭ spectacolulŭ celorŭ mai regretabile scene. Acum sperezŭ însĕ, că de aicĭ înainte va începe o eră de prosperitate şi de linisce, mai alesŭ că spiritele au începutŭ deja sĕ se calmeze. E neapĕratŭ necesarŭ ca divisiunile de partide sĕ înceteze odată şi ca — mai repetŭ încă odată — uniunea sĕ se realiseze. Republicanii trebue sĕ formeze o singură şi mare familiă.“

Venindŭ vorba despre constituirea unui nou Ministeriu, Preşedintele adause: D-Ta scĭ că n'am aparţinutŭ nicĭ unui grupŭ parlamentarŭ. Intenţiunea mea este sĕ-mĭ compunŭ noulŭ cabinetŭ cu elemente recrutate din mai multe grupe ale stângii republicane. Acestŭ cabinetŭ va fi unŭ ministeriu de concentrare şi nu de combatare.“

Décă noulŭ preşedinte va urma astfelŭ, de sigurŭ că autoritatea Prĕşedinţiei Republicei francese se va restabili, căcĭ nu trebue sĕ uitămŭ unŭ lucru, că odată cu demisionarea lui Grévy, a demisionatŭ şi autoritatea Preşedinţiei în Franţa pentru multŭ timpŭ.

Quidam.

Anti Românismŭ.

Sub acestŭ titlu, „Revista Politică“ din Suceava, dela 1 Decemvre, scrie următorulŭ articulŭ privitorŭ la înstreinarea numelorŭ proprii românescĭ din Bucovina:

Protivnicii Româniloru întunecau în timpurile trecute originea românéscă a numelorŭ proprie prin organele lorŭ subalterne, prin scriitoraşii de prin cancelarii şi de prin sate. Poruncĭ directe din partea guvernului din Cernăuţĭ, prin care s'ar demanda înstrăinarea numelorŭ proprie din Bucovina, nu cunóscemŭ din timpurile trecute. Ca sé se întêmple acésta, a trebuitŭ sĕ vină, cum se ḑice, era egalei îndreptăţirĭ a naţionalităţilorŭ. Deputaţii noştri votéză consequent cu guvernulŭ, pe când organele lui din ţéră lucră totŭ atâtŭ de consequent contra dorinţelorŭ şi intereselorŭ poporaţiunii românescĭ şi caută sĕ întunece şi sĕ ştérgă slabele urme ale românismului din Bucovina. In guvernulŭ ţĕrii din Cernăuţĭ se află ómeni, carĭ cutéză sĕ oprescă prin emise *scrierea românéscă a numelorŭ proprie românescĭ din ţéră.*

Veḑĭ emisulŭ consiliului şcolarŭ alŭ ţĕrii din 30 Augustŭ 1887 Nr. 1576. Acestŭ emisŭ demândéză înstrăinarea numelorŭ proprie din Bucovina, oprindŭ scrierea lorŭ românéscă. Agitaţiunile contrarilorŭ noştri pentru desromanisarea ţĕrii s'au încuibatŭ şi în consiliulŭ şcolarŭ alŭ ţĕrii şi cu ajutorulŭ acestui consiliu devinŭ şcolile, care suntŭ susţinute din sudórea nóstră, instrumente în mânile protivnicilorŭ noştri, căcĭ profesorii suntŭ siliţĭ prin ucazulŭ citatŭ mai susŭ, sĕ lucre contra sciinţei şi consciinţei lorŭ după dorinţele contrarilorŭ noştri naţionalĭ. Chiar profesorii românĭ suntŭ prin acelŭ ucazŭ obligaţĭ sĕ lucre pentru desromanisarea ţĕrii; ei suntŭ obligaţĭ a schimosi şi a falsifica numele copiilorŭ, a părinţilorŭ acestora şi a comunelorŭ, fiindcă aşa voesce eteria duşmanilorŭ noştri, a ómenilorŭ fără căpătâiu, carĭ înzadarŭ numai strică pânea ţĕrii, aducêndu-i daune în locŭ de folosŭ. Profesorii suntŭ siliţĭ a propaga minciuna în şcólă şi a ḑice copilului cu autoritatea lorŭ de ómenĭ învĕţaţĭ, cumcă copilulŭ nu se chiamă: *Iónŭ alŭ lui Ilie Blându din Margine*, ci: *Johann a Elias Blindu din Mardzina.*

Numai scrierea asta este profesorului ertată, prin numitulŭ emisŭ, deşi scrierea acésta este fără logică şi ridiculă din punctŭ de vedere sciinţificŭ, dér ea ascunde şi întunecă românitatea persónelorŭ şi a localităţilorŭ, prin urmare corĕspunde intenţiunilorŭ vrăşmaşilorŭ noştri. Este obiceiu în tótă lumea civilisată, că *numele proprie* nu se schimbă, ci se scriu în ortografia limbei, de care se ţinŭ. De aceea nu nume propriu grecescŭ, francesŭ, englezescŭ, ungurescŭ ş. m. d. se scrie neschimbatŭ în ortografia sa, şi orĭ şi cine l'ar scrie astfelŭ, ar trece de ignorantŭ şi s'ar face de risulŭ ómenilorŭ culţĭ. Ómenii culţĭ însĕ din consiliulŭ şcolarŭ din Cernăuţĭ poruncescŭ tocmai contrariulŭ dela ceea ce se uséză în tótă lumea cultă.*)

Ei facŭ acésta, pentru că suntŭ conduşĭ de motive politice anti-române şi nu potŭ suferi nimicŭ românescŭ. Domnii din consiliulŭ şcolarŭ nu vorŭ fi în stare sĕ dovedéscă, cum că sciinţa cere, ca numele proprie românescĭ sĕ nu se scrie românesce; tocmai dela o corporaţiune, precum este consiliulŭ şcolarŭ, amŭ aştepta, ca sĕ nu se depărteze de temeiurile sciinţifice şi sĕ nu lunece pe povĕrnişulŭ duşmăniei politice în contra Româniloru. Scimŭ de sigurŭ că nu toţĭ membrii consiliului scolarŭ, scimŭ că nu toţĭ au avutŭ scire despre emiterea lui, şi aşteptămŭ, că cei nepreocupaţĭ şi nestăpâniţĭ de ură în contra Româniloru vorŭ cere în şedinţa viitóre a consiliului scolarŭ cassarea acelui emisŭ nepotrivitŭ cu imparţialitatea şi autoritatea consiliului şcolarŭ; însĕ avemŭ scire absolută, că d-lŭ inspectorŭ însuşĭ a luatŭ parte la conceperea acestui emisŭ, ba bănnimŭ chiar, că D-sa este autorulŭ lui, şi tocmai Domniei Sale nu-i şéde bine procedura acésta.

Décă D-sa nu scie sĕ scrie numele proprie corectŭ, precum dictéză sciinţa şi logica, de care ar trebui sĕ fie condusŭ unŭ inspectorŭ alŭ scólelorŭ bucovinene, apoi celŭ puţinŭ sĕ-i lase pe alţii sĕ scrie, precum cere logica şi sciinţa. D-sa nu a contribuitŭ cu nimicŭ la sporirea culturei nóstre; nu înţelege nicĭ limba, nicĭ trebuinţele ţĕrii şi nicĭ nu s'a sîrguitŭ, ca sĕ le înţelégă. Este o daună fórte mare pentru ţéră, că celŭ mai importantŭ postŭ pentru instrucţiunea publică din Bucovina se ocupă de unŭ omŭ care nu cunósce nicĭ limba ţĕrii. In alte provincii austriace ar fi imposibilŭ sĕ funcţioneze unŭ inspectorŭ, care nu înţelege limba ţĕrii, căcĭ acésta însemnéză a-şĭ bate jocŭ de instrucţiunea publică.

Nu ne îndoimŭ, că d-sa, ca omŭ cu minte, precum este, înţelege adevĕrulŭ acesta. Ar fi fostŭ decĭ consultŭ, sĕ nu între în curentulŭ politicei duşmanilorŭ noştri. Décă unii profesorĭ cu sciinţă mai adêncă, decâtŭ domnulŭ inspectorŭ, începură a scrie numele proprie românescĭ cu ortografie românéscă, după cum cere sciinţa şi logica minţii sănĕtóse, éră nu cu ortografia bomăcéscă, leşéscă etc., acésta nu se cuvenia sĕ-lŭ jignéscă pe d-lŭ inspectorŭ, din contră elŭ trebuia sĕ se bucure de acéstă îndreptare. Déră acéstă bucuriă a fostŭ imposibilă la unŭ omŭ, care nu este condusŭ de principii sciinţifice.

Décă domnulŭ inspectorŭ, nainte de ce şi-a datŭ consimţĕmêntulŭ la emisulŭ consiliului scolarŭ contra scrierii românescĭ a numelorŭ proprie românescĭ din ţéră, s'ar fi consultatŭ cu unŭ omŭ de sciinţă, precum este de pildă d-lŭ profesorŭ Gartner, acesta de bună sémă l'ar fi lămuritŭ despre pĕcatulŭ sciinţificŭ comisŭ prin acelŭ emisŭ. Avemŭ representanţĭ în consiliulŭ şcolarŭ. Tăcévorŭ aceştia? Avemŭ în Cernăuţĭ o societate pentru cultura şi literatura poporului românŭ din Bucovina, a căreia datorinţă este sĕ privegheze, ca teritoriulŭ românismului sĕ nu se totŭ strîmtoréscă şi cotropéscă de adversarii noştri; póte îşĭ va ridica ea glasulŭ sĕu contra activităţii consiliului scolarŭ. Avemŭ deputaţĭ în Reichsrathulŭ din Viena şi în dieta din Cernăuţĭ, póte li vorŭ vorbi aceştia! Avemŭ şi unŭ consistoriu metropolitanŭ în Cernăuţĭ, căruia i s'a relatatŭ, cumcă autorităţile şcolare au opritŭ întrebuinţarea formei greco-orientale a numelorŭ de botezŭ în atestatele şcolarilorŭ, declarându-le de neoficiale şi ilegale. Déră consistoriulŭ până aḑĭ nu a făcutŭ nimicŭ faţă cu acestŭ faptŭ. Latinulŭ ḑice: „Qui tacet, consentire videtur“; este aşa?

Prin înstrăinarea numelorŭ geografice, a numelorŭ de botezŭ şi de familii se învălesce ţéra întrégă într'o haină străină, de nu-i mai poţĭ cunósce românitatea eĭ. Apoi vinŭ învĕţaţii străinĭ şi facŭ dela formarea numelorŭ proprie conclusiunĭ la originea şi naţionalitatea din trecutŭ şi din presentŭ a locuitorilorŭ din ţéră. Se presupune adecă, că o ţéră nu póte fi românéscă în care numele geografice şi numele locuitorilorŭ nu suntŭ românescĭ. Străinii tăgăduescŭ caracterulŭ românŭ alŭ Bucovinei, déră numele localităţilorŭ şi ale familiilorŭ li dau de minciună. Ei decĭ caută sĕ schimbe aceste nume, séu celŭ puţinŭ sĕ le dée prin scriere o faţă neromânéscă, pentru că sĕ presupune, că unŭ Românŭ nicĭ când nu-şĭ va scrie numele sĕu şi alŭ satului sĕu leşesce sĕu bomăcesce.

O face elŭ acésta, atuncĭ de sigurŭ, că nu mai scie românesce, nu mai este Românŭ. Din ortografia străină a numelorŭ proprie se póte face conclusiune la o popo-

*) Totŭ aşa face şi stăpânirea unguréscă, maghiarisézâ în modŭ volnicŭ tóte numele proprii nemaghiare, de te crucescĭ când le auḑĭ orĭ le cetescĭ schimonosite în ungaresce. — Red. „G. T.“.

FOILETONŬ.

Dicţionarŭ poporalŭ.

(Cuvinte românescĭ din jurulŭ Năsĕudului, de poporŭ grăite şi totŭ pentru poporŭ alcătuite.)

adunate de dascălulŭ Iuliu Bugnariu.

(Urmare.)

122. *Ţăgnire* (ca verbŭ şi subst.)=sbierare, ţipare, strigare d. e.

Te bătea ca şi pe-o slugă
De ţăgneai ca unŭ dulău,
Şi-apoi te păzia o strajă
Sĕ nu fugĭ din cobĕrlău!

123. *Dulău*=câne de oi,
124. *Ştrémpă* pl. *ştrémpurĭ*=bucată, piesă, dărabŭ d. e. n'am nicĭ unŭ ştrémpŭ de lemnŭ, adecă nicĭ o bucăţică.
125. *Intornocare*=împreunare, mestecare. De aicĭ verbulŭ a întornoca, a împreuna d. e. oile, vacile, boii etc.
126. *Cotângană*=feciorandru; copilandru de 12—16 anĭ.
127. *Răveie*=unelte, instruminte, cisigurĭ.
128. *Indĕrjire* (ca verbŭ şi subst.)=îmbuibare, eşire din piele.
129. *Hodrâncare*=scuturare d. e. corpulŭ.
130. *Horjire* (ca verbŭ şi subst.)=frecare, frecătură.
131. *Fofâncare*=a-ţĭ îndoi spatele 'ncolo si 'ncóce.
132. *Raşpău*=pilă. De aicĭ verbulŭ: a rĕspăluĭ=a pili
133. *Ţolfă*=muiere frumósă.
134. *Turjŭ*=copaciu (fag) mic şi rămuros ér în sens înpropriu poporul mai înţelege sub „turjŭ« şi pumnul d. e. ţĭ-a datŭ unŭ turjŭ, adecă unŭ pumnŭ.
135. *Stanişte*=loculŭ, unde stau vitele la améḑĭ.
136. *Hluzâie*=mulţime d. e. ce hluzâie de ómenĭ a venitŭ pe capulŭ meu!
137. *Bulă* pl. bule=veşmêntŭ, haină. I-a aruncatŭ bulele 'n drumŭ!
138. *Năcladŭ*=lemnulŭ, pe care îlŭ punŭ pĕcurarii în dosulŭ focului.
139. *Pocladŭ* pl. pocláḑĭ=ţolulŭ, ce se pune pe cai — pe sub tarniţă.
140. *Pricază*=morbŭ, bólă d. e. în vite.
150. *Bgilţŭ*= smêcŭ, unŭ mănunchiŭ de paie de ovĕsŭ, în vêrfulŭ căruia se află mai mulţĭ perĭ de cal înlănţuiţĭ, în scopulŭ d'a prinde paserĭ.
151. *Buléndră*=haină, veşmêntŭ. In sensŭ impropriu sub »buléndră“ se'nţelege cutare femeiă blăstămată.
152. *Şteahŭ*=gozŭ; pulvere, prafŭ, ţĕrnă.
153. *Şerpurelŭ*=şerpe micŭ; puiŭ de şérpe.

Cu dinţĭ de oţĕlŭ
A celui şerpurelŭ,
Ce stă 'n fântânică.
(Descântecŭ popor.)

154 *Bobotire*=a se umfla d. e. o bubă.
155. *Bonguţă* pl. bonguţe=insecte.

Mĕ ducŭ la împĕratŭ,
Că elŭ m'a chematŭ
Sĕ-i arătŭ bonguţele
Şi tóte muşcuţele.

156. *Râncăluiescŭ*=facŭ ca boii orĭ vacile, când se sparie de jăgănii.
157. *Boncăluiescŭ.* Veḑĭ „râncăluiescŭ!“

Ce boncăluiescĭ
Ce râncăluiescĭ,
Frumuşică mică,
Vacă tinerică?
(Descântecŭ popor.)

158. *Morsocare* (ca verbŭ)=a frămênta; a sdrobi, a sfărîma,

In susŭ l'a ridicatŭ,
De pămêntŭ l'a datŭ,
In Coşŭ i-a intratŭ:
Carnea *morsocatu-i-o*,
Sangele bĕutŭ-i-o!
(Descântecŭ popor.(

159. *Andrele*=ósele grumaḑului.
160. *Bercŭ* pl. bercĭ=punticica nasului.
161. *Zuraiŭ*=larmă, sgomotŭ; sunetŭ.

De zuraiulŭ fiarĕlorŭ,
De plânsulŭ nevestelorŭ.

De aicĭ verbulŭ: a zurăi= a face sĕ sune.

rațiune străină séu la o necultură totală a Românilorŭ bucovinenĭ, carĭ nicĭ măcarŭ numele lorŭ nu-șĭ potŭ scrie romănesce. O ast-feliu de conclusiune nu ar fi nicĭ spre onórea, nicĭ spre folosulŭ Românilorŭ. Datorința nóstră este decĭ, sĕ combatemŭ intențiunile protivnicilorŭ noștri naționalĭ, fiă ei chiar membri ai consiliului scolarŭ.

SCIRILE DILEI.

Precum anunță foile din Clușiu, poporațiunea têrgușorului *Cojocna* e fórte neliniștită din causa comassațiunei ce se face acolo. Ómenii se adună în cete și mai în fiăcare di suntŭ incendiurĭ. Nu de multŭ li s'a datŭ focŭ provisiunilorŭ de fênŭ ale primarului Zabtulik. E vorba sĕ se întăréscă gendarmeria și sĕ se trimétă soldațĭ la Cojocna. — Observămŭ aci, că prin comassare s'aŭ comisŭ nedreptățile cele mai strigătóre la cerŭ în paguba bieților ŭ țĕranĭ, de aci reînvierea turburărilorŭ agrare sub acestŭ „fericitŭ“ regimŭ!

—x—

Prin bugetulŭ ministeriului unguresců de justiță pe anulŭ viitorŭ *se desființézā unŭ postŭ de președinte* la senatulŭ *curții de apelŭ* din *Têrgulŭ-Mureșului.*

—x—

In comisiunea pentru armată a camerei unguresci desbătêndŭ-se proiectulŭ de lege privitorŭ la *contingentulŭ recruților ŭ și reservei întregitóre pe anulŭ 1888*, s'a întrebatŭ că ce e causa de numĕrulŭ recruțilorŭ fugarĭ e așa de mare, că calitatea materialului de recrutatŭ e atâtŭ de rea, că casurile de sinciungărire suntŭ atâtŭ de dese. Ministrulŭ honvedilorŭ a rĕspunsŭ: numĕrulŭ celŭ mare de fugarĭ provine din causa emigrii din comitatele de susŭ la America și din comitatele de graniță ale Ardélului în Valahia; în privința relei stărĭ fisice a tinerilorŭ recruțĭ, guvernulŭ va căuta a înlătura rĕulŭ dispunêndŭ prin lege ca recrutarea sĕ se facă la etatea de 21 de anĭ; relativŭ la casurile de sinciungărire, e de observatŭ că ele s'au împuținatŭ de când s'a luatŭ dispositiunea, ca cei ce se sinciungărescŭ sĕ fiă fără escepțiune înșiruițĭ la honvedĭ.

—x—

In *Clușiu*, centrulŭ kulturegyletului ardelénŭ, nisce hoțĭ au furatŭ 500 metri sîrmă de telefonŭ care lega banca de creditŭ de acolo cu depositulŭ.

—x—

In casarma din *Timișóra* s'au bolnăvitŭ greu deunădile 12 infanteriștĭ de tifusŭ și 3 din ei au și muritŭ. Medicii au constatatŭ, că acéstă bólă a provenitŭ din apa cea rea de bĕutŭ, deórece fântâna din casarmă a fostŭ inveninată prin scursura dela gunoiu.

—x—

Din Cohalmŭ se scrie către „Sieb. Deutsch Tgbltt“ cu data 5 Decemvre: *„Comunele nóstre suntŭ espuse esecuțiunilorŭ de dare fără nicĭ o considerațiune.* Nu de multŭ a trebuitŭ sĕ trécă peste capulŭ mai multorŭ comune aceste esecuțiunĭ, dintre care e de amintitŭ mai alesŭ comuna Felmerĭ. Se scie că acéstă comună încă nu s'a pututŭ recrea de daunele elementare de mai nainte, și în primăvéra acestui anŭ unŭ incendiu cumplitŭ a nimicitŭ edificiile economice a 80 de economĭ. De vr'o ertare de dărĭ erarulŭ n'a vrutŭ sĕ scie și așa executorulŭ de dare, după o energică activitate de două dile a scosŭ 700 fl. dărĭ restante din acele sĕrmane comune. Ce ridicatŭ s'o fi simțindŭ esecutorulŭ prin astfelŭ de succesŭ în conscința puterei sale? Dér numĕrat-a elŭ și lacrĕmile ce au cursŭ pe acei florinĭ de dare? Inregistrat-a elŭ în registrulŭ de dare și svêcnirile de mâniă și de consternare cu care au fostŭ însoțite acele plățĭ? Și comunicat-a elŭ superiorilorŭ sĕi, cum în multe casurĭ au trebuitŭ sĕ adune contribuabilulŭ banii și că unii au trebuitŭ sĕ-șĭ vêndă o parte din pĕmêntŭ, numai sĕ nu pérdă mai multŭ? Nu credemŭ că a făcutŭ acésta. Și apoi ce-i pasă statului décă unŭ posesorŭ de pĕmêntŭ îșĭ vinde pĕmêntulŭ sĕu? Noulŭ posesorŭ de asemenea va trebui sĕ plătéscă darea, și statulŭ n'are nicĭ o daună. Dér e în avantagiulŭ lui a ajuta sĕ se creeze unŭ proletariatŭ economicŭ prin colectarea dărilorŭ fără nicĭ o considerațiune? Nu credemŭ!«

—x—

Cetimŭ în „Budapester Tagblatt“ din Pesta Nr. 338 dela 4 Decemvre n. sub titlulŭ *„O casă camercială solidă“*: Orĭ ce amicŭ alŭ unei puternice desvoltărĭ a vieții nóstre comerciale trebue sĕ se umple de satisfacțiune vĕdêndŭ, că la lumea comercială din capitală se înșiruescŭ noi factorĭ, carĭ prin administrare vrednică și soliditate netăgăduită îșĭ dobândescŭ stima publicului în mĕsură totŭ crescêndă. Din acestŭ motivŭ e pentru noi o plăcută datoriă a constata, că firma *Justinianŭ M. Grama*, care ne este de 15 anĭ cunoscută din Brașov și care dela 1 Ianuarie s'a stabilitŭ în capitală, deja în acestŭ timpŭ și-a câștigatŭ și acĭ renumele de escelentă soliditate și de stima, de care s'a bucuratŭ în loculŭ activitâții sale de mai înainte. Firma Justinianŭ M. Grama cultivă esclusivŭ vêndarea *en gros* de celŭ mai bunŭ petroleu; biurourile ei (Waitzner-Boulevard 16) oferă tabloulŭ interesantŭ și atrăgĕtorŭ alŭ unei case comerciale care, purtată prin încrederea publicului, se bucură de o numerósă clientelă și de o sănĕtósă prosperitate. Orĭ-cine, fiă aci, fiă în provinciă, care se adreséză în afacerĭ către acéstă firmă, e totdéuna mulțămitŭ prin marfă fórte fină și prin serviciu fórte realŭ“. Nu putemŭ decâtŭ sĕ ne bucurămŭ de acestŭ frumosŭ testimoniu ce i se dă unei firme române de către străinĭ.

—x—

Firma H. Wolf din *Oravița*, care esistă de aprópe 25 anĭ, a datŭ falimentŭ cu unŭ pasivŭ de 18—20,000 fl.; activulŭ e de abia 6000 fl.

Corni, Noemvre 1887.

Onorabilă Redacțiune! »Gazeta Transilvaniei« fiindŭ cea mai cetită fóia în publiculŭ romanŭ, sunt convinsă că nu va refusa a primi în colónele sale unele scirĭ despre afacerile scolastice ivite icĭ colea în comunele locuite de Românĭ, cu atâta mai vêrtosŭ că scopulŭ la care țintescŭ astfelŭ de corespondințe nu póte fi altulŭ decâtŭ stîrnirea simțului de progresŭ, și în casulŭ de față tredirea unui interésŭ viu față de edificiile scolastice pretutindenea unde nu cumva din o causă séu alta, sĕ nu dicŭ din nepăsare, s'ar fi negligeatŭ acelea, séu dóră ar fi dăcêndŭ acele locașurĭ ale muselorŭ în stare murdară séu aprópe de ruinare, și carĭ localitățĭ nu mai potŭ fi suferite în starea lorŭ desolată, ci e urgentă trebuință, sĕ se renoiască acestea, ca unŭ nou fenice din cenușă, spre încăperea fiilorŭ poporului nostru, pretutindenea din darulŭ lui Dumnedeu înmulțitŭ în numĕrŭ și care însetéză după lumină și înaintare în secululŭ acesta atâtŭ de cultivatŭ.

Astfelŭ de idei mĭ-au datŭ îndemnulŭ sĕ dau publicitâții instalarea a două case scolare gr. cat. prin actulŭ Sânțirei solemne a acelora după ritulŭ nostru gr. cat. întêmplată în luna Noemvre a. c în parochia matre Corni și filia acesteia Ciuta, situate în comit. Selagiului, Diecesa gr. cat. a Gherlei, predându-le astfelŭ destinației lorŭ, sub purtare de grijă în viitorŭ a senatelorŭ scolare respective aședându-le acelea.

Voiu însĕ cu permisiunea On. Redacțiunĭ a descrie astădată istoriculŭ scurtŭ alŭ edificărei, respective adoptărei scólelorŭ acestora singurŭ din motivulŭ desfășuratŭ în fruntea acestui articulŭ.

Cu finea anului 1885, ca preside alŭ senatelorŭ scolare din parochia mea și filia ei mĭ-a succesŭ a'mĭ convinge membrii senatelorŭ școlare, în ședința primă ținută cu dênșii, despre neajunsele și necorĕspunderea caselorŭ scolare din comunele încredințate păstorirei mele sufletescĭ; m'am nisuitŭ a le arĕta cum are sĕ fiă edificiulŭ unei case scolare ca sĕ corĕspundă scopului, făcêndŭ asemĕnare la casele lorŭ ce le au unii, largĭ și vederóse, câtŭ de comodŭ se póte sĕvêrși în acelea orĭ-ce lucrare, care pretinde puterea organelorŭ tactului și a vêderei, precum și exhalația corpurilorŭ se perde în casă spațiósă fără ceva efectŭ stricăciosŭ sănĕtății etc. S'a recomandatŭ apoi până la evidență axioma că: „cine voiesce scopulŭ, acela trebuie sĕ voiască și mijlócele«, și cumcă nicĭ celŭ mai dibace învĕtătorŭ nu póte face progresŭ în o casă scolară necorĕspundĕtóre de locuință nicĭ baremĭ pentru celŭ mai sĕrmanŭ omŭ. Urmarea déră a fostŭ a se sufulca la lucru numai decâtŭ, a se procura speselé, a se coaduna materialulŭ recerutŭ pentru clădirea din nou a scolei în o comună, in cealaltă érășĭ pentru adaptarea, lărgirea scólei nesufficiente spre a începe școlarii respectivĭ. Și harŭ Domnului! că pe lângă înviațiunile părintescĭ date poporenilorŭ ambelorŭ acestorŭ comune din partea Pr. On. d nŭ Ioanŭ Gallŭ, prot. tractualŭ, pe lângă stăruințele ambelorŭ senate școlare, câtŭ și din impulsulŭ ajutorințelorŭ mărinimóse incurse, mai suplinindŭ cu repartiția dela poporenii respectivelorŭ comune: éta că după binecuvêntarea rituală s'au predatŭ usului publicŭ ambe edificiele scolare.

Spre a puté susține scólele gr. cat. ca religióse séu confesionale, se recere ca atâtŭ edificiulŭ scólei câtŭ și mobiliarea dinăuntru sĕ corespundă; la din contră ca devalvarea jurisdicțiunei bisericescĭ, la cea civilă, suntŭ amenințate a se preface în scóle comunale, care catastrofă fiindă fatală pentru scólele gr. cat. e de lipsă ca umĕrŭ la umĕrŭ sĕ conlucre inteligința civilă cu cea bisericéscă spre ridicarea de timpuriu a scólelorŭ nu cumva în periculŭ aflătóre.

G. C.

NB. Chiar când încheiam acéstă corespondență, Duminecă în diua Arhanghelilorŭ séra intre 9—10 óre, a arsŭ scóla gr. cat. din comuna vecină Bicadŭ cu alte trei case dimpreună, prefăcêndŭ în cenușă tótă recolta de bucate și de fênŭ atâtŭ a învĕțătorului V. Drăganŭ, câtŭ și a celorŭ trei proprietarĭ de casă. Norocŭ între alte fatalitățĭ că a scăpatŭ cu vitele în viață. — Idem.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PARISŬ, 10 Decemvre. — Goblet a refusatŭ a forma cabinetulŭ. Președintele republicei Sadi-Carnot a propusŭ lui Fallières sĕ formeze cabinetulŭ. Fallières a primitŭ misiunea și păstréză în cabinet pe Rouvier, Flourens și Ferron. Celelalte portofoliurĭ suntŭ încă neocupate. Fallières continuă tractările, cu tóte astea constituirea noului cabinetŭ înainte de Duminecă orĭ Lunĭ nu e de așteptatŭ.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu.

Olurile zurăindŭ,
Cisme roșii tropotindŭ...

162. *Șugarŭ*, șugărelŭ=omŭ cu pĕru alburiu, adică nicĭ albŭ, nicĭ galbênŭ.

Unŭ turcŭ tinerŭ, frumușelŭ,
La sprâncene șugărelŭ,
Părea trasŭ printr'unŭ inelŭ.

163. *Ciuntare*=gătare, finire, sfêrșire, sĕvêrșire, tăiare.
164. D'oi, d'ali, dolemi de mine=cuvinte carĭ esprimă ideia de melancolie și duioșie. Aceste cuvinte (esclamărĭ) le întêlnimŭ fórte adeseorĭ în poesia poporală și cu deosebire în balade.

D'oi măicuță dulcea mea,
Mărită pe Bogița etc.
séu:
D'ali soră sorióră
Născută, crescută 'n țéră
Pângă apa lui Vióră etc.
séu:
Mĕ duseiu după căline,
Dolemĭ de mine,
Și'ntêlnii două copile,
Dolemĭ de mine etc.

165. *Avamŭ*, avă nitŭ=omŭ sĕracŭ, mișelŭ.
166. *Vêsgoteiu*=vîjŭ, moșneagŭ, omŭ bĕtrânŭ cu unŭ piciorŭ afară și cu unu în grópă.
167. *Têrjire*=alegere, desîmpreunare d. e. caprele din oi.

Têrjesce-țĭ căprițele
Și lasă-țĭ oițele;
Că-sŭ mai slabe la mulsóre,
Dér mai bune la tunsóre!

168. *Sîriu*=feliu, neamŭ; asĕmĕnare.

A făcutŭ mama făcutŭ:
Unŭ pruncuțŭ de sîriu mai micŭ etc.

169. *Târtoșală*=plăcintă orĭ pâne lată, lată. De aicĭ adjectivulŭ „târtoșŭ“= latŭ, têmpitŭ.
170 *Târlețŭ*=turmă mică d. e. oi, porcĭ, viței etc.
171. *Gidăluiescŭ*=spălŭ, curățescŭ; împodobescŭ, chitescŭ. — Ce te mai gidăluescĭ atâta, că sciu că n'o sĕ mergĭ în cununie!
172. *Bêrâiescŭ*=alegŭ mnei dintre oi.
173. *Diplă*=cetera, violină.
174. *Diplașŭ*=ceterașŭ, musicantŭ.

Stelușele călărașĭ,
Ér' luceferii diplașĭ.

175. *Ciondănire*=lovire; ciocnire; sfădire.
176. *Sclipuire*=câștigare; procurare.
177. *Stângĕrescŭ*=lipsescŭ de părechе d. e. am doi boi și pe unulŭ îlŭ vêndŭ. De aicĭ cuvêntulŭ »stângeriŭ=fără părechе.
178. *Jubredŭ*=omŭ suptŭ și la trupŭ și la față.
179. *Zagaboiu*=larmă; ciorobоrŭ.
180. *Lêncă*= sumanŭ lungŭ — până pe călcâiă.
190. *Cârțarŭ*=iedŭ orĭ mnelŭ mai tinĕrŭ de unŭ anŭ.
191. *Șvancă*=jintiță dulce și subțire.
192. *Pogmete*=găteje uscate de pusŭ pe focŭ — Acestŭ cuvêntŭ se folosesce cu deosebire de pĕcurarĭ.
193. *Boldișŭ*=urîtŭ, chiorâșŭ, se uită bildișŭ, adecă chiorâșŭ, preste umĕrŭ.
194. *Borometŭ*=cașŭ próspĕtŭ, sfărmată mĕruntŭ și mestecatŭ cu zărŭ acru de oi.
195. *Jântuitŭ*=laptele ce iese din cașŭ dupăce odată se stórce zărulŭ.
196. *Cocârtiță*=cașŭ dulce mestecatŭ cu jântuitŭ. — E de observatŭ, că cocârtița este o mâncare fórte nutritivă.
197. *Motocină*=bolfă, umflătură.
198. *Cătușă*=lemnulŭ, care sĕ aflá aședatŭ d'asupra proțapului — la vêrfŭ — pentru d'a se înțepeni mai tare jugulŭ.

Săniușă cu cătușă,
Dragă-mi-i leica cu gușă;
Când pășeșe hărcăiesce,
Eu gândescŭ, că mĕ tușesce,
Bat-e-o Dómne și-o trăsnesce!

199. *Năsbâcă*=nĕcazŭ; neplăcere, supĕrare,

(Va urma)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	98.35
Rentă de hârtiă 5%	84.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 25
Bonurĭ rurale transilvane	104 65
Bonurĭ croato-slavone	104.75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	124.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.—
Renta de hârtiă austriacă	79.90
Renta de arg. austr.	81.80
Renta de aurŭ austr.	110 50
Losurile din 1860	134.20
Acţiunile băncel austro-ungare	875 —
Act. băncel de creditŭ ung.	281.25
Act. băncel de creditŭ austr.	275.50
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.—
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	126.89

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 19 Noemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93½	94½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 8 Decemvre st. n. 1887.

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.55	Vênd.	8.57
Argint românesc	»	8.50	»	8.52
Napoleon-d'orĭ	»	9.96	»	9.98
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.87	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	111.½
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.